

Reykjavík 4. nóvember 2015

Stjórnskipunar- og eftirlitsnefnd Alþingis,
Skrifstofu Alþingis, nefndasviði
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík

Efni: Frumvarp til laga um breytingu á lögum um þjóðfána Íslendinga og ríkisskjaldarmerkið, nr. 34/1944 með síðari breytingum (notkun fánans við markaðssetningu á vörum og þjónustu).

Í framhaldi af tölvupósti, dagsettum 22. október sl., undirrituðum af Kristjönu Benediktsdóttur, þar sem óskað er eftir umsögn um mál nr. 156, frumvarp til laga um þjóðfána Íslendinga og ríkisskjaldarmerkið (notkun fánans við markaðssetningu á vörum og þjónustu) vill stjórn Sambands garðyrkjubænda **veita eftirfarandi umsögn:**

„Samband garðyrkjubænda áréttar það sem fram kemur í fyrri umsögnum að rétt og skynsamleg notkun þjóðfánans við kynningu á íslenskum vörum og þjónustu geti verið vel til þess fallin að styðja við innlenda framleiðslu og atvinnustarfsemi. Jafnframt vill Samband garðyrkjubænda koma eftirfarandi á framfæri:

Mikilvægt er að vanda mjög til verka þegar kemur að heimildum til notkunar þjóðfánans við kynningarstarfsemi. Virðingu gagnvart íslenska þjóðfánanum má hvergi setja niður við fyrirhugaðar breytingar. Neytendur verða að geta treyst því að uppruni vöru sem merkt er með þjóðfána Íslendinga sé örugglega íslenskur. Réttur neytenda er að taka kaupákvæðanir á grundvelli öruggra upplýsinga.

Nauðsynlegt er að skýra með nákvæmni hugtök er varða uppruna, innlend hráefni og heimildir til notkunar þjóðfánans við kynningu ólíkra vöruflokka. Samband garðyrkjubænda telur því algerlega nauðsynlegt og óhjákvæmilegt að sett verði reglugerð er kveði skýrt á um framangreind atriði, líkt og fram kemur í 1. grein.

Í fyrirliggjandi frumvarpi er ekki að finna ákvæði er greina með hvaða hætti brugðist verði við ef notkun þjóðfánans fylgir ekki reglum þessum eða sneiðir með einhverjum hætti að virðingu þjóðfánans og/eða trausti neytenda. Misnotkun á þjóðfánanum við markaðs- og kynningarstarf getur haft alvarlegar afleiðingar á imynd

og afkomu allra þeirra er kenna vörur og þjónustu sína við þjóðfánann og merki sem byggja á litum hans, útliti og hugrenningartengslum við hann. Það er því einkar mikilvægt að skýrt verði í lögnum hverjum verði falið eftirlit með þeim og einnig að fyrir liggja ótvíræðar heimildir þess aðila til að beita þvingunarúrræðum gagnvart þeim sem brjóta ákvæði laganna eða þeirrar reglugerðar sem sett yrði.

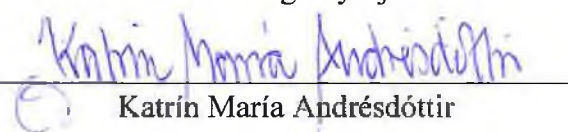
Samband garðyrkjubænda hefur um árabíl kynnt og selt vörur félagsmanna undir skráðu vörumerki félagsins, fánaröndinni. Markvissar mælingar sýna að staða vörumerkisins í hugum íslenskra neytenda er sterk og virði vörumerkisins sem upprunamerkis fyrir góðar, íslenskar afurðir er mikið. Samband garðyrkjubænda hefur á umliðnum árum varið umtalsverðum fjármunum til að tryggja rétta meðferð vörumerkisins og koma í veg fyrir misnotkun þess. Misnotkun á þjóðfánanum við markaðssetningu vöru og þjónustu gæti valdið stórfelldum skaða á vörumerki Sambands garðyrkjubænda vegna þeirra líkinda sem vörumerkið hefur við þjóðfánann, með tilheyrandi afleiðingum á traust neytenda og virði vörumerkisins.

Samband garðyrkjubænda leggur því ríka áherslu á að notkun þjóðfánans við kynningu á vörum og þjónustu fari fram samkvæmt vönduðum og skýrum reglum svo tryggja megi áreiðanlegar upplýsingar til neytenda og virðingu íslenska fánans. Ekki verði heimiluð notkun þjóðfánans við kynningastarfsemi fyrr en framangreind atriði hafa verið tryggð með setningu reglugerðar“.

Fyrri umsögn Sambands garðyrkjubænda um málið má sjá á vefslóð Alþingis:
<http://www.althingi.is/pdf/erindi/?lthing=143&dbnr=310>

Þetta kunngerist hér með.

F.h. Sambands garðyrkjubænda

Katrín María Andrésdóttir
Framkvæmdastjóri,
Bændahöllinni við Hagatorg
107 Reykjavík.
Sími 563 0328

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 143/310
komudagur 21.11.2013

Reykjavík 21. nóvember 2013

Þingskjal 13, mál nr. 13 – breyting á lögum um þjóðfána Íslendinga og ríkisiskjaldarmerkið nr. 34/1944 með síðari breytingum

Samband garðyrkjubænda styður megin innihald frumvarpsins og telur það geta aukið innlenda framleiðslu og aukið atvinnu. Samband garðyrkjubænda vill þó koma eftirfarandi skoðun og varnaðarorðum á framfæri:

SG leggst gegn því að vörur sem fluttar eru inn til landsins og eitthvað unnið við þær séu síðan markaðssettar sem íslensk vara. Dæmi: Ef flutt er inn til landsins 1000 lítrar af vatni, 2 lítra flaska er blásin í ónefndri átöppunarstöð hér á landi og vatninu tappað á flöskurnar. Telst varan (vatnið) íslensk?

Þó svo að virðisauki skapist við að blása flöskuna og tappa á þá er ljóst að varan getur ekki verið íslensk. Ef gengist er inn á slíkt er verið að gjaldfella íslenska framleiðsluvöru. Í hugum garðyrkjubænda er mikilvægt að neytendur geti tekið upplýsta ákvörðun um hvort þeir vilji innlenda eða innflutta vöru. Oft hafa komið upp mál þar sem ekki er á hreinu hvort grænmeti er íslenskt þrátt fyrir að reglugerð segir til um að grænmeti skal upprunamerkja. Þá verður að gera kröfu til merkingar vörunnar að hún sé rétt.

Samband garðyrkjubænda skrásetti vörumerki garðyrkjunnar, fánaröndina svokallaða sem sjá má í haus þessa bréfsefnis, þann 3. október 2003. Neytendur vita hver skilaboð hennar eru nefnilega fresk, holl og íslensk vara. Í vörumerkjakönnunum sem SG hefur látið gera kemur í ljós að vörumerkið er í topp 15, af 150 vörumerkjum, yfir sterkasta vörumerkið. SG hefur þurft að verja vörumerkið m.a. með lögsókn sem endaði fyrir Hæstarétti og vannst málið þar fullkomlega.

Samandregið: Garðyrkjubændur styðja notkun fána Íslands við upprunamerkingar á framleiðsluvöru en krefjast jafnframt þess að varan sé þá íslensk. Það er hluti af neytendavernd að neytendur geti tekið upplýsta ákvörðun um kaup á innlendri eða innfluttri vöru með upprunamerkingu á vöru það sem verið er að selja. Undirritaður lýsir sig reiðubúinn að mæta á fund nefndarinnar og ræða þessi mál nánar.

F. h. Sambands garðyrkjubænda

Bjarni Jónsson, framkvæmdastjóri